

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 19. junija.

Grof Kalnoky je v budgetnem odseku avstrijske delegacije zagotavljal, da se vedno bolj utrjujejo notranje zadeve v Bolgariji, in da Paničeva zarota nema posebnega pomena, ker se zanjo ni brigal narod, in se je ponesrečila, ker neso zarotniki mogli pridobiti nobenega višjega častnika. Narod je pa sploh zadovoljen s knezom in sedanjo vlado.

Mi Kalnoky-jevim besedam nismo prav verjeli. Spominjali smo se, da so časopisi poročali, kako so nekateri nezadovoljneži hoteli vlak ustaviti in polastiti se kneza in ministrov, ko so se vozili v Burgas. Ta naklep se ni bil posrečil, ker je Stambulov zvedel za časa, kaj se namerava. Bolgarska vlada ima dobre vohune po vsej deželi, ki jej hitro sporočajo o vsakem koraku opozicije. To je pravi vzrok, da se še danes vzdržuje Stambulov, ne pa zadovoljnost narodova. Stambulov, kakor se kaže, dobro pozna ljudi, in zna izbrati vedno primerne elemente za svojo službo.

Delegati se še neso razšli, in že prihajajo iz Bolgarije vesti, ki se ne ujemajo prav s poročilom grofa Kalnoky-ja. Upokojili so jednega polkovnika in vrhovnega zdravnika vojske, več majorjev in stotnikov pa prestavili v reservo, ker je Paničeva pravda pokazala, da neso zanesljivi. Nevolja mej višjimi častniki v Bolgariji je torej bila jako razširjena. Panica imel je veliko število zaveznikov in zarota bi se gotovo bila posrečila, da vlada nema tako dobrih vohunov, ki jej vse doneso na ušesa, in da je Panica malo previdneje postopal in se ni po Sofijskih kavarnah razgovarjal o tej zadevi. Mnogi višji častniki, ki so bili pripravljeni pomagati, so se skesali, videvši, da Stambulov vse izve.

Pa še nekaj družega se je nenadoma prigodilo v Sofiji, kar kaže, da ondu ni vse v redu. Nenadoma je prišlo do ministerske krize. Odstopila sta ministra vnanjih zadev Stransky in minister financ Salabašev. Kaj je vzrok tej krizi, ne vemo. Baje osobna nasprotja. Ministra sta se morda naveličala terorizma ministerskega predsednika Stambulova in njegovega svaka Mutkurova, ki hočeta samo zapovedovati, še knez mora plesati, kakor mu godeta. Morda je pa tudi kak političen vzrok njijine demisiji. Izjave grofa Kalnoky-ja o Bolgariji neso napravile dobrega utisa v Bolgariji. Iz ministrovih

besed je jasno, da ni upati, da bi vlasti priznale kneza, in ministra, zatoorej nesa več hotela podpirati Stambulova potitike, ki ne vede do nobenih ugodnih rezultatov.

Odstopivša ministra se bodeta najbrž pridružila opoziciji. Posebno Stransky utegne še igrati politično ulogo, ker je njegovo ime že tesno združeno z najnovejšo bolgarsko zgodovino. On je bil jeden glavnih uprizoriteljev Plovdivskega prevrata. Koliko uspehov bodeta imela v opoziciji, ne moremo vedeti. Že mnogo ministrov je odstopilo, odkar vodi bolgarsko politiko Stambulov, a nobeden si ni mogel kot vodja opozicije pridobiti posebnega upliva. Odstopili so Radoslavov, Nikolajev, Stojilov, Načević in Gešov in še nekateri drugi, pa nobenemu se ni posrečilo, da bi si bil proslavil ime in storil kaj zuatnega. Nekateri so bili jako omikani, pohajali so slavna evropska vseučilišča, pa vsacega je znal uničiti Stambulov, ki ni pohajal nobene velike šole, a se vender odlikuje z veliko diplomatično spretnostjo, zvižajo in energijo, katera semtertja zares spominja na Bismarcka. Kakor mogočni nemški kancelar, ravno tako hoče Stambulov svoje nasprotnike kar pogaziti in uničiti. Dobra so mu vsa sredstva, da celo sodišče mora služiti v njegove namene.

Težavno stališče bodeta imela ministra v opoziciji in teško bodeta žela posebnih lovorik. Kdo vé, če se v kratkem ne bodeta skušala odtegniti popolnoma političnemu življenju, kakor se je jako nadarjeni Gešov, ki se zopet bavi le z advokaturu in s slovstvom, preverivši se, da si v politiki poleg Stambulova ne more pridobiti slavnega imena.

Nova ministra namesto odstopivših se ne bodeta precej imenovala, ampak še le po volitvah, ki bodo v avgustu. Začasno bode ministerstvo vnanjih zadev vodil Stambulov, ministerstvo financ pa učni minister Živkov. Po volitvah bode pa Stambulov zopet dobro preudaril položaj. V ministerstvo bode poklical dva moža, ki bodeta imela kaj upliva v sebranji, da si tako zagotovi novo večino in bode mogel dalje vladati po svoji volji. Da bode vlada dobila večino, ne dvomimo, kajti Stambulov zna dobro voditi volitve. Kakor povsod, tako se tudi pri volitvah poslužuje vseh sredstev, zato pa volitve ne morejo veljati za pravi izraz narodnega mnenja.

Pomenljivo je pa, da se v Bolgariji še vedno najdejo močje, ki si upajo upirati se vsemogočnemu Stambulovu, ko že poznajo njegovo brezozirnost, in da jih vse neuspehi ne ostrajšijo. To jasno kaže, da vlada v deželi velika nevolja, ki se pa le še prav ne upa pokazati. Ta nevolja pa vedno narašča, čimbolj narod spoznava, da se z lepo ne bode mogel izmotati iz sedanjega težavnega položaja. Sedaj jo še mojstruje Stambulov, a zna pa tudi priti čas, ko bode tudi on spoznal, da je volja naroda močnejša, nego volja posamičnika in tedaj bodo se v Bolgariji razmere na bolje obrnile.

Posebno sedaj ima Stambulov pričakovati novih nasprotnikov, ko ves svet vé, da nobena evropskih držav ni pripravljena priznati Koburžana in sedanjih razmer v Bolgariji. Kalnoky je bolgarski vladi s svojimi izjavami jako omajal stališče in nehoté pospešil prevrat. Vzlic vsem uporom Stambulova se bode število onih, ki spoznavajo, da sedanja politika ni prava, pomnožilo, ko jih bode dovolj, bodo pa sedanje magnate odrinili in državni voz obrnili na drugi tir.

Poravnava mej Nemčijo in Anglijo.

Najvažnejši dnevni dogodek je brez dvombe hitra poravnava mej Nemčijo in Anglijo, s katero nas je včeraj presenetil telegram. Imenovanih vele-sil obestranski interesi prišli so v nasprotstvo, čule so se na obeh straneh že pikre besede, zlasti slavni Stanley govoril je na raznih banketih tako ostro proti kolonizaciji in postopanju Nemcev v Afriki, da je bilo pričakovati resnega spora. A sedaj se je vse prav mirno uravnalo. Nemčija, ki je z nekdanji toli hvalisanim Kamerunom napravila popolni „fiasco“, udala se je tudi glede svojih novih kolonij v vzhodni in osrednji Afriki Angležem na ljubo in s tem močno ohladila oduševljenje, katero so bile vzbudile nemške naselbine v Afriki.

„St. James Gazette“ bila je pred par dnevi priobčila glavne točke te obravnave. Občinstvo pa te vesti ni prav verjelo. Sedaj se je pa pokazalo, da je res tako. Nemčija odstopi Angliji deželo Vitu in Somali in prepusti jej tudi pokroviteljstvo nad sultanatom Sansibarskim, izimši one obali, katere je sultan sansibarski vzhodno afriškej družbi v zakup dal. Za odškodnino pa dobi Nemčija otok

LISTEK.

Slovensko petje v preteklih dobah.

(Spisal, izdal in založil Fran Rakuša, nadučitelj.)

„Drobtinice za zgodovino slovenskega petja“, tako imenuje pisatelj in izdajatelj sam drobno a jako zanimivo knjižico, o kateri nam je tu spregovoriti nekoliko obširneje. Z veseljem vzeli smo v roko to delo, prvo jednako v tej stroki, čitali smo je z zanimanjem ter zadovoljeni položili iz rok. Dve leti nabiral je marljivi izdajatelj gradivo, kakor pravi v predgovoru, in v knjižici svoji podaja te „drobtinice“ rodoljubom slovenskim, posebe slovenskim pevcem, s prijetno nado, da jih bo kak rodoljub, ki stanuje v mestu ter ima bogate knjižnice na razpolago, uporabil ter nam spisal „zgodovino slovenskega petja.“

Kako težko da je pač semtertja bilo pisatelju najti po raznih starih časopisih raztrešeno tvarino, to si moremo misliti, temveč, ker njemu, na deželi živčemu, niti oni pripomočki neso bili pri roki, katere bi mogel v kacam večjem sloven-

skem mestu živč pisatelj imeti na razpolaganje. Tem večega priznanja vredna je njegova marljivost in njegov trud, s katerima nam je podal prvi poskus dela, kakor jih imajo drugi narodi na izobilje v svojem slovstvu. Če bi nič družega ne bil dosegel pisatelj tega delca, jedno je, kar se ne da tajiti: Število pevcev-skladateljev, o katerih govori priučjoče delo, in katere nam je pisatelj nabral v niz, je precej veliko v primeri za mali narod slovenski, sijajno priča svetu, da je Slovenec nadarjen bogato, da se mu je tudi v muzikalni stroki rodilo in se še rodi mnogo lepih talentov. Žalibog se ve, da nam je tudi priznati, da le redkim iz teh talentov bila je dana prilika, izobraziti se strokovnjaško tako, da bi naravni njih dar mogel priti do prave veljave. Skoro vsi naši skladatelji bili so samouki, ali zjemali muzikalno svoje znanje le v podrejenih zavodih. Le malim, prav malim dana je bila prilika, da so mogli pohajati na visoka učilišča glasbene umetnosti. Koliko večjo umetniško vrednost imela bi dela mnogih naših nadarjenih, a zanemarjenih talentov, da jim je bila prilika zajemati učenost na virih, njim žalibog zaprtih!

Toda vrnimo se nazaj h knjižici. Pisatelj raz-

redil jo je v tri oddelke. V prvem 56 strani obsežajočem oddelku podaja nam v kratkih potezih nekako zgodovinski pregled razvoja slovenskega petja od starodavnih časov pa do najnovejše dobe, ko imamo že v vsakem okraji kako slovensko društvo s samostalnim pevskim zborom, ki goji umetno slovensko petje, kakor pravi pisatelj na koncu tega oddelka, oziroma do ustanovitve „Glasbene Matice“ v Ljubljani l. 1872.

Čitajoči besede psalma „Srečno je ljudstvo, katero veselo peti zna“, ki jih je postavil pisatelj pred prvi oddelek, mislili smo si, kako srečen pač bi moral biti narod slovenski, kajti ravno on prepeva rad. Prepeval je, ko ga je žulila veriga sužnosti in podločnosti, prepeval veselo, kakor prepeva tudi oslepljeni ščinkovec v tugi svoji, ne videč več belega dne, zaprt v tesni kletki! V kratkem historičnem uvodu kaže nam pisatelj, da so Slovenci imeli vedno lepo število za petje vnetih mož, ki so gojili božanski ta dar mej narodom, imenuje jih celo vrsto, ki so bili slavni tudi v tujini, o katerih imenu se je bil v nas celo zgubil sled, k. n. p. o slavnem rojaku našem Jakobu Gallus-u. Iz reformacijske dobe navaja nam več za slovensko

Helgoland, seveda le tedaj, ako parlament angleški tej poravnavi pritrdi. Za nameček je Anglija še obljubila, da bode s svojim uplivom skušala pregovoriti sultana sansibarskega, da bode zgoraj omenjene obali Nemčiji v last odstopil.

Helgoland je majhen a važen otok. Leži severozahodno od ustja Labe, je 1700 metrov dolg, 6000 metrov širok in ima 2000 prebivalcev. Helgoland je imenitno morsko kopališče, katero pohaja vsako leto do 15.000 tujcev. Za Nemce je ta otok posebne važnosti, ker je blizu ustja treh velikih rek: Labe, Vezre in Elbe in bode za nemško mornarico važna opora. Vsa Nemčija je že dolgo hrepenela po tem otoku, ležečem v njenem morji. Sedaj se je ta želja uresničila, seveda le z znatnimi žrtvami, kajti kramarski Angleži so dobro varovali svoje koristi in za tega otoka odstop izgovorili si lep dobiček v Afriki.

Nemški, isto tako pa tudi angleški listi, z zadovoljstvom pozdravljajo to kupčijo, cesar Viljem sam bil je je tako vesel, da je državnemu kancelarju Capriviju, takoj, ko je došla vest, da je poravnava gotova, podelil red črnega orla.

Razven tega, da je vsled te poravnave angleško in nemško območje v Afriki jasno določeno in da se ni tako hitro nadejati novih nasprotstev in preprirov, poudarjajo časopisi tudi to, da je poravnava dokaz prijateljskih odnosov mej obema državama. Anglija s tem činom sicer ni pristopila kot četrti velesila trojni zvezi, ker jej tega zaradi njene ugodne leže niti treba ni, a pokazala je vendar svojo naklonjenost in svoje prijateljstvo srednjeevropski ligi in to je glavni pomen tega najnovejšega dogodka, kateremu je nekda cesar Viljem s svojim potovanjem v Anglijo ugladil pot.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. junija.

Moravski Čehi in židje.

Organ moravskih Staročehov „Moravska Orlice“ objavil je oster članek proti židom. Ta list pravi, da se ne da tajiti, da je mej moravskimi Čehi močno protisemitsko gibanje. Čehi dobro vedo, da jim židje škodujejo v marsikakem oziru, zlasti pa tudi v narodnem. Židje na Moravskem vedno podpirajo Nemce. Židje na Moravskem naj bi k mnogim grehom, ki so jih že zakrivali proti Čehom, ne dodajali novih. Bodo li še nadalje podpirali Nemce, bode narod češki videl v njih svoje zaklete sovražnike in bode po tem tudi postopal. Čehi se bodo ravnali po načelu: „Kakor ti meni, tako jaz tebi“. Židje ne smejo pozabiti, da je na Moravskem dvakrat toliko Čehov kakor Nemcev, naj se poslednjim prištejejo tudi židje.

Vnanje države.

Mejnarodno razzodišče.

Pred kratkim se je sploh zmatralo za utopijo, da bi se osnovalo razzodišče za poravnanje mejnarodnih razprav. Sedaj se pa kaže, da že državni prihajajo do spoznanja, da stvar ni nemogoča. Na Španjskem se je vlada izrekla, da bi bila za tako razzodišče, te dni je v italijanskej zbornici Bonghi predlagal, da naj vlada z vsemi sredstvi deluje na to, da se uvede tako razzodišče in Crispi se je izjavil, da želi, da se bi o tem predlogu razgovarjalo v zbornici.

petje delavnih mož: Trubarja, Bohoriča, Tomaža Krena, P. Dollar-ja in druge, kateri so delali vsak na svojem polji posebno za razvoj tadanjega slovenskega cerkvenega petja.

Prehaja potem v Vodnikovovo dobo, omenjajoč slavnega našega mecena barona Žigo Zois-a in velik njegov upliv na umetniško življenje iste dobe, ter navaja več v istej dobi zaslužnih slovenskih skladateljev in za slovensko petje zaslužnih mož, n. pr. Jakoba Zupana, skladatelja prve slovenske opere „Belin“, ter nam podaja kratke životopisne črtice o njih. V to dobo spadajo: Leopold Volkmar, Jurij Japel, Štefan Modrinjak, Valentin Stanič, Peter Danjko, Jožef Lipold, Janez Traven. Omenja cerkveno peje pred Riharjevo dobo, in razne po vsem Slovenskem delujoče slovenske učitelje-orgljalce, ki so v svojej stroki mnogo koristili, kakor: Tomažević, A. Krašnar, J. G. njezda, A. Malenšek, Gr. Tribnik in še mnogo drugih. Omenja nadalje nekatere narodne pevce-skladatelje „prigodnic“. Taki so bili: Mibael Andreaš, Jurij Vodovnik, Farkaš in drugi, ki so iz prostega ljudstva izhajajoči, brez večje muzikalne izobrazbe skladali za prosti narod temu primerne pesmice. Nekatere zanimive

Kralj Milan.

Po poročilih iz Belegagrada se hoče kralj Milan zares stalno nastaniti v srbski prestolnici. Skušal bode kolikor je moči uplivati na politiko. Mi ne vemo, ali kralj sam čuti potrebo baviti se s političnimi zadevami, ali so mu pa to svetovali kje drugje. Poslednje se nam zdi jako verjetno. Preverjeni smo pa, da kraj posebnega upliva ne bode pridobil.

Bolgarske zadeve.

Stambulov vidi v dr. Stranskem nevarnega nasprotnika in bi se ga zatorej rad znebil iz Bolgarije. Ponuditi mu hoče mesto nekega četudi neoficijalnega diplomatskega agenta v Londonu. Na ta način znebil se je bil o svojem času Načeviča, poslavši ga na Dunaj. Salabačev je pa manj znan v Bolgariji, in mu zatorej ne bode toliko škodovati mogel.

Rusija.

Kakor je izvedel „Grazdanini“, zanaprej ne bodo tujcev več vsprejemali v rusko vojsko. — To tudi ni bilo pametno. Mnogi tujci so bili le nekaj časa v Rusiji, potem se pa povrnili v domačo vojsko. Tako so zapadne države dobivale jako točno poročilo o organizaciji ruske vojske in se po tem ravnale. Rusiji tujih častnikov tudi več treba ni, ker ima že dovolj domače inteligence.

Nemška vojaška predloga

vsprejeta je v odseku. To je napravilo jako slab utis na borzi. Borzijanci se boje, da bode povečanje vojske škodovalo državnim financam. Nemško državno posojilo je vsled tega na borzi v ceni jako palo. V sredo pride predloga v državnem zboru na vrsto. Časopisi še dvomijo, jo li bode vsprejel zbor, ker bode velik del katoliškega centra glasoval proti predlogi. Posebno Bavarci se ne morejo sprijazniti s povišanjem državnih bremen.

Vojaška dolžnost članov parlamenta.

Nad 200 poslancev in tudi nekaj dvanajstoric senatorjev moralo bi na Francoskem k vojakom, ko bi se začela vojna. Parlament bi torej ne bil več popolen, mnogi departementi bi ne bili zastopani. Kako bi se tej neugodnosti odpomoglo, o tem se bavijo francoski parlamentarni krogi. Nasvetov ne manka. Boulangerjevi pristaši priporočajo, da se ob vojni uvede diktatura in ustavi parlamentarno delovanje. Dreyfuss priporoča, da bi se dala generalnim svetom oblast, da volijo namestnike poslancem in senatorjem, poklicanim k vojakom. Pierre predlaga, da bi se ob vojni vsa postavodajna oblast izročila stalnemu odseku. Drugi pa zopet mislijo, da bi bilo najbolje, da bi člani parlamenta se oprostili vojaške dolžnosti.

Dopisi.

Iz Bolca 16. junija. (Jonko je še župan.)

Nedavno smo slišali od moža, ki je potoval po Kranjskem, da se tam vse čudi, kako da še župani mož po imenu M. Jonko. Da res — čuditi se je! O svojem času se je bralo v „Brenclji“ v jednomer! P. je še nadzornik; tudi o našem g. županu bi se lahko dalo celo tako tiskati s črkami, meter dolgimi. Dovolite nam zopet nekaj prostora, da osvetlimo lice tega moža.

Vsled odloka slav. deželnega odbora v Gorici z dne 17. novembra 1888, šte. 1310, bilo je županu zapovedano, da mora znova urediti občinske račune od 1. oktobra 1878 do konca 1887. Jonko si je res najel v ta namen veččaka, g. K., ki mu je račune pregledal. Meseca septembra 1889 dal je pred cerkvijo naznaniti, da so računi cele dobe, od 1. oktobra 1878 do konca 1887, v občinski pisarni

drobnosti pove nam pisatelj o cerkvenem petji, večinoma posnete iz Slomškovih „Drobtinice“ in „Učit. Tovarša“. Izmej naroda zbrali so razno pevsko blago: Matija Ahacelj, Virk, Orožen, A. Bihler („cerkveno leto“). Slavni škof in pisatelj Ant. M. Slomšek skladal je tudi pesmice, bil je velik prijatelj veselega petja ter je še kot vladika rad v društvu slušal in tudi pel slovenske pesmi. Res škoda, da pisatelj o njem in njegovih umotvorih govori tako kratko, ko mu vendar časih za druge manj važne osebe se ne zdi škoda celih dolzih strani.

O dobi narodnega prebujenja, ko se je za kratek čas posvetilo po slovenskih pokrajinah, in se je semtertja gojilo slovensko petje v letih 1848. do 1850. ne pove nam pisatelj skoro ničesar, valjda mu je manjkalo dotičnih virov. Od l. 1860. naprej pa se je začelo gojiti slovensko umetno petje, katero je sicer Rihar v Ljubljani z bogoslovci gojil že od l. 1826. O tem, kakor o šolskem petji, podaja nam pisatelj kratke črtice in navaja razna dela novejših skladateljev, katere bomo našli v drugem in tretjem oddelku, ter tako konča prvi oddenek, ki obsega 56 strani.

V družem oddelku podaja nam životopise

položeni, in stoji vsakemu prosto pregledati jih. Na 23. novembra 1889 sklical je župan občinsko sejo. Pri dotični seji modeloval in nagovarjal je, naj bi mu starejšinstvo vsaj zdaj potrdilo račune, ker mu celo slav. deželni odbor z kaznijo 20 gld. preti, da se stvar jekokrat dokonča; to je, da se on reši iz zagate! Toda starejšinstvo ni pritrdilo, marveč izvolilo nov odsek za pregledovanje novo uloženih računov. In kaj so ti našli? — Navzlic veččakovemu delu se je dobilo, da ima le župan, ki je zahteval še nekaj od občine za povrnitev stroškov — namreč, od zgornjih let bi bila Bolška občina računodajalcu še dolžna 244 gld. 14 kr. in cerkvena občina pa 168 „ 78 „ skupaj 412 gld. 92 kr.

občini povrniti, ne pa občina njemu.

Dne 27. januarja 1890 pri občinski seji se je revizija s svojimi pojasnili predložila s sledečimi rezultati. Računodajalec povrniti ima od zgornjih let čujte:

Bolški občini	599 gld. 44 kr.
cerkveni občini	216 „ 89 1/2 „
in od katastralne občine Koritnica prejetih in v bolški račun neuknjizenih	249 „ 10 1/2 „
skupaj	1065 gld. 54 kr.

Tako! to niso mačkine solze, ampak svote, ki nekaj ukažejo! Ko se mu je pa to očitalo, izjavil se je pri dotični seji, da bode on sam zopet predložil deželnemu odboru račune v presojo. Zdaj pišemo junij, pa od računov ni duha ne sluha!

Za l. 1889. še dozda ni položil računov, zakaj neki ne? Morda za to ne, ker je terjal 15% doklade za cerkvene občine in je v resnici v ta namen potegnil pri c. kr. davkarji 600 gld., pa jih ni nikamor porabil ne za občinsko ne za cerkveno korist.

V seji dne 24. junija 1889 je bilo tudi skleneno, da se ima napraviti vodotok na glavnem trgu, ki je v zdravstvenem oziru jako potreben. Župan je poterjal 10% doklade, dalje se ni menil, da bi delo izvršil.

Slišite, ljudje božji! Ali smo mi samo za plačevanje dobri? Ali je res šla pravica v nebesa? Tako je lahko bogateti, če se občinski denarji izgubljajo v (krčmarja) zasebni žep! Ali je to pravo gospodarstvo in skrb za občinsko blaginjo, ko se niti poterjani denar ne zaračuni občinam.

Ali ni to vredno disciplinarne preiskave? da se tak župan odstavi ter postavi, kamor zasluži, če tudi se ponaša ob gotovih časih s tremi zaslužnimi križci na junaških prsih! Upamo vendar, da bode veleslavni Goriški deželni odbor konečno rešil zameteno Bolško šreno, ter nam pomagal k zboljšanju žalostnih tukajšnjih razmer.

Prosveta.

Kje je v naši državi največ dežja?

Leta 1880 je začel profesor dr. Josip Hann, vodja c. kr. centralnega zavoda za meteorologijo in zemeljni magnetizem na Dunaji, preiskavati, po katerih krajih naše države je največ mokrote (padavine). Takrat je našel, da pade v Rablji za Predelom na leto 218 cm dežja (to je, ko bi vsa izpodnebna mokrota skozi celo leto na istem mestu

umrlih skladateljev, katerih je skupaj 14, ti so namreč: Fran Ser. Adamič, Luka Dolinar, Jurij Fleišman, Anton Hajdrih, Josip Hašnik, Anton Hribar, Josip Kocijančič, Avgust Leban, Kašpar Mašek, Kamilo Mašek, Blaž Potočnik, Gregor Rihar, Dragotin Ripšl, Miroslav Vilhar. Ta oddelek obsega 75 strani, in nam podaja prav zanimive podatke o življenji in delovanji umrlih naših skladateljev. Tretji oddelek podaje nam životopisne črtice še živečih skladateljev slovenskih, katerih knjižica navaja 17 ti so namreč: Leopold Belar, Danilo Fajgelj, Anton Foerster, Franjo Gerbič, Ignacij Hladnik, P. Angelik Hribar, brata Benjamin in Gustav Ipavec, Davorin Jenko, Josip Levičnik, Ivan Miklošič, Anton Nedved, Fr. S. Vilhar, Hrabroslav Volarič, Vojteh Valenta, Andrej Vavken, Janko Žirovnik (kot marljiv nabiralec narodnih pesmi).

Ne bomo pisatelju šteli v zlo, če v životopisih teh dveh oddelkov pogrešamo prave mere, pri nekaterih želeli bi malo več obširnosti, pri drugih pa bi se radi zadovoljili z manj. Hvale vreden je namen pisateljev, in trud njegov vsega priznanja vreden, temveč ker nam je okrasil knjižico z

ostala in se nikamor ne odtekla, niti ne v zrak spuhela, stala bi koncem leta 2-18 m visoko). Malo manj množino je konstatiral takrat Hann v Ausseji (197 cm) in na Pontablu (187 cm), a na vse druge meteorološke postaje so kazale manjše nego 170 cm. Tako se je do zdaj mislilo, da noben kraj v Avstriji ne doseže glede množine Tumječa (Tolmezzo) v Karniji ob gornjem Taljamentu, ki je bil na glasu, da tam največ dežuje, in sicer 224 cm. Zanjih deset let pa so se ombrometrične (ombros = dež) opazovalnice zelo pomnožile in sedaj je dognano, da v najjužnejšem kraju naše države tudi največ dežja pada. Hann je razdelil vse kraje, ki imajo največ mokrote, v štiri skupine:

I. Julijske Alpe: Bolec 2940 mm, Rabelj 2226 mm, Bohinjska Bistrica 2060 mm.

II. Trnovski gozd: Krehovišče (gozdnarnica na zahodni strani Idrije) 2807 mm, Dol nad Ajdovščino 2620 mm, Idrija 2375 mm.

III. Kranjski Snežnik: Hermsburg (gozdnarnica na južni strani Snežnika, tik hrvatske meje) 364 cm, Leskova dolina 228 cm, Mazun 177 cm, Snežnik (gozdnarnica) 159 cm.

IV. Boka katorska: Ostri rt (Punta d' Ostro) 517 cm, Cerkev v Krivoščiji 424 cm.

Iz tega je razvidno, da ima Boka največ dežja. Znano je, da v Kotoru po zimi skozi cele tri mesece ne le dežuje, ampak kar zaporedoma lije, kakor v tropičnih krajih. Po mestu izvirajo studenci izpod vsake plošče zelo solidnega tlaka. Jeden sam dan (23. decembra 1888) je padlo v Kotoru 261 mm dežja, v petih dneh (21. do 25. decembra) 555 mm in v osmih dneh 624 mm!

Na slovenskih tleh pade največ mokrote na južnem obronku Snežnika, ker ta 1686 m visoka gora mnogo dežonosnih meglj zaustavi, katere jug z Jadranskega morja pripodi. Mej obljudenimi kraji pade največ dežja v Bolcu pod Predelom (skoro 3 metre na leto!). Sicer pa višje gori mej gorami še več dežuje in ko bodo postavili ombrometrične postaje na višjih gorah, slišali bomo še o veliko večjih množinah mokrote.

Isti Hann je izdal leta 1887 važno knjigo: „Die Vertheilung des Luftdruckes über Mittel- und Südeuropa“, v kateri je zapisano mnogo važnih opazeb za naše poljedelce. Ako je tlak zraka na balkanskem poluotoku maja in junija meseca posebno nizek, tedaj se po srednji Evropi toplota zmanjša, postanejo mrzle noči in slana zamorj grozdje. Rusija pa ima v takem slučaju čez mero visoko toploto. Za nas posebno važno je vprašanje, kaj je vzrok burje. Ako kaže barometer nad Tyrreuskim morjem minimum (najnižjo stopinjo), tedaj razsaja v Trstu in na Krasu burja, a v južni Dalmaciji divja jug (scirocco), ki prinaša včasih pesek celo iz puščave Sahare. V takem slučaju imata Opatija in Hvar (Lesina) popolnoma različni toploti. Če je pa barometrični minimum čez vse Jadransko morje razširjen, tedaj tuli po vsem Primorju naše države silna burja, a najsilnejše in nevarnejše po avstrijskem in hrvatskem Primorju. Pod takimi pogoji ne more Opatija nikoli postati pravo klimatično zdravilišče. Južnodalmatinski otoki pa imajo ravno tako kot Krf vse uverte, da se na njih lahko ustanove taka zdravilišča.

Iepimi podobami 12 skladateljev naših, v početku knjižice pa pridejal še faksimile Primoža Trubarja. — Podobice, ki so večinoma prav dobro izvedene predstavljajo nam izmej umrlih skladateljev 10, ti so: Adamič, Hajdrih, Kocijančič, A. Leban, Kašper Mašek, Kamilo Mašek, Potočnik, Rihar, Slomšek, Miroslav Vilhar. Izmej živih pa imamo samo dve podobi, Foersterjevo in Fr. Ser. Vilharjevo, in tu obžalujemo, da se izdajatelju ni posrečilo dobiti vsaj podobe najveljavnejših naših še živečih skladateljev. Sicer pa ta mali nedostatek, kakor tudi nekako čudna uvrstitev podob, delcu ni na kvar, nasprotno: Izrekamo tu srčno željo, naj bi Slovenci segali tako pridno po zanimivi tej knjižici, da bi skoro potreben postal drug, pomnožen natis, v katerem bode pisatelj in izdajatelj nas v vsacem oziru mogel popolnoma zadovoljiti.

Da je „Narodna Tiskarna“ dala delcu pravilno in okusno obliko, skoro ni treba omenjati, cena knjižice pa je tako zmerna, da si jo omisli lahko vsakdo, ki se količkaj zanima za naše slovenske proizvode. Čital jo bode gotovo z zanimanjem ter še mnogokrat rad zopet segel po njej.

Y.

Iz teh kratkih črtic vidimo, kako zelo važna znanost je meteorologija in da bode kmalu čas prišel, ko bodo učenjakom zares možno, vreme za malo časa poprej prerokovati.

Domače stvari.

— (Iz Šoštanja) se nam piše: Ker se sliši, da je preč. gosp. dr. Schutz vsled svoje bolehnosti prisiljen kandidaturu za deželni zbor odkloniti, sklenili so volilci Šoštanjskega kakor tudi Slovenjegraškega okraja preč. gosp. dr. Lipolda, župnika v Šmartinu pri Velenji kandidatom proglasiti. Gosp. dr. Lipold je kandidaturu vsprejel in bo po običnem mnenju tudi izvoljen.

— (V Novem mestu) umrl je dne 16. t. m. umirovljeni gimnazijski profesor o. Regalat Stammer v 69. letu dobe svoje.

— (V učiteljski tečaj za deška ročna dela na Dunaji) vsprejet je tudi gosp. Anton Skala, nadučitelj v Vrenatu. Sicer se nam pa v tej zadevi piše: Želja udeležencev imenovane tečaja pa je tudi ta, da bi jim slavni deželni odbor kmalu prošnje za primerne podpore ugodno rešiti blagovolil, da se bodo vedeli ravnati in si pravočasno družih potrebnih rečij za odhod preskrbeti, kakor n. pr. dopust itd.

— (Nevarnost na javni cesti.) V torek zvečer zavozil je velik senen voz, kateremu je bil še drug tak voz priklenjen, na sv. Petra predmestje. Pri hiši g. lekarničarja Mayerja je cesta itak že ozka. Sedaj pa, ko se ondu popravlja in zida, postavljen je zidarski oder precej daleč na cesto in ta cesta je opasno ozka. Zaradi tega se je pripetilo, da sta omenjena senena voza, zavozivši v to ožino, pritisnila več baš ondu idočih oseb tako opasno k zidu, da se sme le za posebno srečo zmatrati, da ni bil nihče nevarno poškodovan, dasi so vsi prebili veliko strahu in bili precej povaljani. Z ozirom na ta dogodek je pač potrebno, da se strogo ravna po obstoječih določilih glede vožnje na javnih cestah in da se zlasti ne dopušča, da bi se po dva vkupe sklenena voza po mestnih ulicah vozila.

— (Staroslovenski misal.) Kakor javlja „Kat. Dalm.“ iz zanesljivega vira, pričelo se bode, odklonivši samo neke male zapreke, v Rimu tiskati nov staroslovenski misal za Črnogoro. O tej zadevi bil je pred kratkim v Rimu Barski nadškof gosp. Milinović, ki se je te dni vrnil v svojo domovino, ter takoj potoval na Cetinje poročat ob uspehih svojega potovanja in svoje poldruge uro trajajoče avdiience pri papeži. Knez črnogorski bil je z uspehi in poročilom nadškofa Milinovića popolnoma zadovoljen.

— (Osnovni zbor „Slovenskega pevskega društva v Trstu“) vršil se bode v petek, dne 20. t. m., ob 1/9. uri zvečer v prostorih „Delavskega podpornega društva“. Gospodje pevci in prijatelji petja so naprošeni, da se v mnogobrojnem številu udeležijo tega zborovanja. Na dnevnem redu je čitanje in potrjenje pravil. Pri tem občnem zboru vsprejemali se bodo tudi društveniki.

— (Vabilo) k občnemu zborovanju podružnice sv. Cirila in Metoda v Podgradu dne 3. julija t. l. ob 3. uri popoldne. P. n. društvenike se uljudno prosi, da se mnogobrojno udeležijo tega zborovanja, kajti na dnevnem redu so važne zadeve.

— (Pevci „Delavskega podpornega društva“ v Trstu) priredijo v nedeljo 22. dne junija izlet v Nabrežino.

— („Obrtnijsko društvo v Barkovljah“) praznovalo je pretečeno nedeljo svojo desetletnico. Popoldne bil je sestanek v društveni krčmi, kjer se je unela vrlo živahna domača zabava; peli so pevci vrlega društva „Adrija“ in sviral je „Piccolijev“ orkester. Napivalo se je presvetlemu cesarju, vodstvu društva in neustrašljivemu našemu poslancu, „očetu okolice“, gospodu Ivanu Nabergerju. Vsa zbrana družba vzkliknila je trikratni „živio“ rečenemu našemu zastopniku in pevci so zapeli primerno napitnico. „Himno Adrije“, katero je uglasbil društveni gospod pevovodja, morali so štirikrat ponavljati. Isto tako je morala godba divni naš „Naprej“ najmanj 15krat ponavljati. Mi želimo vrlemu društvu, ki vestno skrbi za materialno korist našega ljudstva, najboljšega uspeha.

„Edinost“.

— („Sambucus Gautschii“) V Dunajskem listu čitamo: Našemu naučnemu, glede malenkostnih naredeb jako plodovitemu ministru Gautschu doslej še ni cvetela lovorika, a sedaj cvete mu po-

blevni bezeg. Gautschevo ime živelo bode v botaniki. Nedavno imenovani pristav na Dunajskem botaničnem vrtu našel je novo vrsto bezga in krstil ga „Sambucus Gautschii“. Gaučev bezeg je torej najnovejši dogodek na botaničnem polju.

— (Narodne pesmi v Črnigori.) Češki skladatelj g. J. Kuba, o kojega zbirki narodnih pesmi, smo že večkrat govorili v našem listu, vrnil se je nedavno s svojega potovanja po Črnigori, kjer je nabiral narodne pesmi. Zabeležil je okolu 250 raznih narodnih napevov — kakor pripoveduje „Glas Crnogorca“ ter bil povsod dobro vsprejet od oblasti in starejšin, katerim je bil priporočen. Pri tej priliki opozarjamo še jedenkrat prijatelje narodnih pesmi slovanskih na bogato to zbirko, posebno na oddelek slovenskih narodnih pesmi za klavir in petje, ki se mogó dobiti tudi v posamičnih zvezkih.

— (Poštne hranilnice.) Važno novo odredbo upeljal je poštno-hranilnični urad s tem, da se po poštah hranilnicah mogó ukasirati nakaznice, dospevše na lastnike takozvanih „check-conto“. Dozdaj zgoditi se je moglo to samo pri glavnem poštnem uradu na Dunaji, odslej pa se more pri vseh poštah uradih. Lastniki taci „check-conto“, ki želé, da poštna hranilnica ukasira nakaznice ter zapiše v njih „konto“, morajo to naznaniti poštnemu uradu ter mu dati pooblaščenje. Poštuhranilni urad potem ukasira vse nakaznice, stranki pa pošlje samo kupone pod zavitkom. Za ukasiranje plačati je poštnemu uradu po jeden krajcar od komada. Za brzojavne nakaznice, kakor tudi za inozemske, pa ne velja ta nova odredba.

— (Bicikliste in prijatelje tega sporta) utegne zanimati, kako sta se vozila nedavno dva člana Požunskega kolesarskega društva iz Stampfena v Trst. Potrebovala sta 41 ur in 10 minut za to pot, dolgo 521 kilometrov. Prvi dan: Iz Stampfena v Požun 18 km. v 1 uri 35 min. Drugi dan: Iz Požuna preko Hainburga, Altenburga, Rohraua v Dun. Novomesto 39 km. v 3 urah 20 min. Tretji dan: Iz Dunajskega Novegamesta preko Neunkirchena, Glognitza, Semeringa, Mürrzuschlaga v Bruck na Muri 96 km. v 8 urah 15 min. Četrti dan: Iz Brucka na Muri preko Ungersdorfa, St. Štefana v Gradec 57 km. v 3 urah 20 min. Peti dan: Iz Gradca preko Leitringa, Št. Ilja, Maribora, Gorenje Poljskave, Konjic v Celje 128 km. v 10 urah 10 min. Šesti dan: Iz Celja preko Trojan, Lukovce, Domžal v Ljubljano 75 km. v 5 urah 55 min. Sedmi dan: Iz Ljubljane preko Vrhnike, Logatca, Planine, Postojine in Šturja v Trst 108 km. v 8 urah 35 minutah. — Drug strasten velodipist vozil se je iz Iverdana v Švajci v Besançon na Francoskem in nazaj v dveh dneh in pol. Pot iznašala je 300 kilometrov!

— (Število odvetnikov v Avstriji.) Začetkom tekočega leta bilo je v Avstriji, to je v deželah, v državnem zboru zastopanih 3007 odvetnikov, namreč: na Češkem 761, na Moravskem 260, v Šleziji 60, na Dolenjo-Avstrijskem 837, na Gorenjo Avstrijskem 76, na Solnograškem 20, na Štajerskem 155, na Koroškem 30, na Kranjskem 21, na Tirolskem 46, na Predarliskem 14, v Trstu in v Istri 95, na Goriškem 31, v Galiciji 344, v Bukovini 63, v Dalmaciji 58. Najmanj odvetnikov je na Kranjskem, namreč jeden na 22.916 prebivalcev. Za Kranjsko pride Galicija, kjer je razmerje 1 : 15.240, potem Koroška s 1 : 11.694, potem pa Gorenjo Avstrijsko, Šlezija, Bukovina itd. Največ odvetnikov je na Dolenjo-Avstrijskem, na vsacih 2784 prebivalcev jeden, torej desetkrat več nego na Kranjskem. Zanimivo bilo bi izvedeti točno število odvetnikov v Madjariji, kajti samo v Budimpešti jih je kaci 700—800.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 18. junija. Na vojnega ministerstva povabilo bili so danes vsi člani avstrijske delegacije prisotni pri poskušnjah z brezdimnim smodnikom. Jedna četa pešcev streljala je z brezdimnim, druga z navadnim smodnikom. Najprej streljalo se je posamič, potem streljali obe četi, naposled bilo je hitro streljanje. Poskušnje obnesle so se popolnoma dobro.

Budimpešta 18. junija. Vas Mislije je skoro popolnoma pogorela. Od 200 hiš samo sedem rešenih. Jeden mož zgorel, najmanj oseb teško ranjenih, več oseb se pogreša. Mej prebivalci skrajna beda.

Swinemünde 18. junija. Pri strelnih vajah brambovskih topničarjev razletela se je granata. Jeden topničar mrtev, trije teško, štirje lahko ranjeni. Jednemu je roko odtrgalo.

Pariz 18. junija. Budgetna komisija vsprejela zakonski načrt glede posojila v znesku 700 milijonov, za katerega se bo izdala triodstotna večna renta.

Berolin 18. junija. Državni kancelar odklonil je Srbije željo, da bi se za uvoz srbskih prašičev dovolile iste ugodnosti, kakor za uvoz angleških prašičev.

Londonski 18. junija. Večina listov izraža se ugodno o nemško-angleški poravnavi. „Daily News“ pa očita vladi, da je zanemarjala angleške koristi. „Daily Chronicle“ piše, da je Salisbury unionistični stranki na čelo pritisnil neizbrisno sramoto.

Valencija 18. junija. Število bolnikov za kolero se je v Puebli de Rugat zmanjšalo. V sosednjih krajih zbolelo je šestdeset oseb, jedn a umrla.

Dunaj 19. junija. „Wiener Zeitung“: Gardni kapitan, poročnik v arsijski telesni straži, podmaršal princ Windischgrätz imenovan kapitanom te telesne straže.

Razne vesti.

* (Koliko stolpov ima Gradec?) Z Gradu v Gradcu se vidi 61 cerkvenih stolpov in samostanskih stolpičev, 22 stolpov na javnih in 44 stolpom podobnih zgradb na zasebnih poslopih. Ob teh 127 stolpov sezidanih je 29 na zasebnih poslopih, 5 na javnih poslopih in 3 cerkveni stolpi v zadnjem desetletju. Prvo mesto mej stolpi vsekako zavzemlje impozantni stolp cerkve Jezusovega srca.

* (Prodan otok.) Rodbina Garibaldijeva prodala je otok Caprero za 300.000 lir italijanske državi.

* (Zopet gledališče pogorelo.) Pretekli ponedeljek pogorelo je do tal poletno gledališče v Carigradu. Sreča je bila še, da se je to zgodilo eden dan pred začetkom predstav, koje je nameravalo dajati neko francosko društvo. Največo škodo trpi seveda baš to društvo, katero je pri požaru prišlo ob vso svojo garderobo in druge gledališke potrebščine, katere so bile že shranjene v pogorelem poslopi, iz katerega se ni mogla rešiti niti najmanjša stvar. Ker je bilo poslopje večinoma leseno, ni bilo mogoče na rešitev in v pol ure bilo je vse skup le velikanska goreča grmada. Društvo pa, izgubivši vso garderobo, niti v drugem gledališču ne more dajati predstav. Ustanovil se je podporni odbor, da jim omogoči vsaj to.

* (53 krivih priseg.) V Linci se je dne 14. t. m. morala zagovarjati branjevka Rosina Hammerl zaradi krive prispege. V poslednjih 13 letih je v 53 delnih svotah od svoje dekletke izposodila 858 gld. Ker branjevka ni hotela plačati, jo je dekleta tožila, in dne 1. oktobra t. l. je prisegla 53 priseg, katere jej je naložilo sodišče, da jej dekleta ničesar ni posodila. Zaradi tega je pa prišla pred porotno sodišče. Porotniki so potrdili vsa vprašanja, ki so se jim stavila. Sodišče jo je obsodilo v dveletno ječo, poostreno vsak mesec s postom.

* (Orjak — vojak.) V Weslu je te dni k vajam tamošnjega pešpolka prišel rezervni podčastnik, ki je zaradi nenavadne velikosti moral nekaj dni vežbati se v civilnej obleki, visok je namreč 2 metra 6 centimetrov. Uniforme zanj niso imeli; morali so jo še le narediti. Dotični podčastnik je poprej služil v drugem gardnem polku v Berlinu.

* (Ropari pred sodiščem.) V Frosinonu vrši se sedaj porotna obravnava proti 37 roparjem iz Montesortina v Rimske pokrajini. Zagovarjati se morajo zaradi dolge vrste ropov. Preiskava je trajala več let. Sodna obravnava tudi ne bode hitro končana, kajti vabljenih je nad 250 prič in se bode porotnikom stavilo 470 vprašanj. Pri obravnavi imajo zločince zaprte v železni kletki, da je ne popišejo.

* (Grozovita nesreča) pripetila se je v Clevelandu v Ameriki, pri produkcijah nekega akrobata, ki je kazal svojo umetnost na vrvi, napeti preko prepada. Množina ljudstva zbrala se je na železnem mostu, ki drži čez prepad. Stebri mostu ulomili so se, in nad 200 ljudi pogreznilo se je v globino. Deset bilo je takoj mrtvih, 40 pa teško ranjenih mej podrtinami mostu.

* (Drastična fotografija.) V Saint Michelu na Francoskem dalo se je nedavno fotografovati tamošnje gasilno društvo v lepo sestavljeni skupini, katero je fotografiral tudi prav izvrstno izvršil. A groza spreletela je vse društvenike, ko so zagledali na vrhu sicer res prav lepe skupine malicijozni napis: „Concours d' animaux gras“ (razstava pitane živine). Nihče ni opazil nesrečnega napisa, ki se je nahajal v ozadju javnega prostora, na katerem je bila postavljena skupina, a fotografov aparat bil je toli nedelikat, da jo je tudi posnel.

LJUBLJANSKI ZVON
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 18. junija.
V Pragi: 18, 26, 11, 6, 51.

Tuji:
18. junija.
Pri Slonu: Pl. Goldern, Tissin z Dunaja. — Gaudes iz Turina. — Trapper z Jesenic. — Klemenčič iz Beljaka. — Zekelly, Vendran iz Trsta. — Beck iz Zagreba. — Haasz iz Budimpešte. — Dr. Lukesch iz Tržica. — Weinwurm iz Budejovic. — Dominik iz Kranjske gore. — Ogorevc iz Novegamesta.
Pri Malič: Schwarz, Hock, Baller, Berner, Smederna, Blas, Winzl, Kremer, Ritter, Sporn z Dunaja. — Kammerer, Rogy iz Brna. — Eisel, Mayerhofer iz Gradca. — Koros iz Pottendorfa. — Elip iz Dombrovara. — Belada iz Sternberga. — Wurstl iz Heba. — Fuzari iz Steinacha.
Pri avstrijskem cesarji: Fessl z Jesenic. — Vrezie iz Rake. — Odsei iz Beljaka. — Jerman iz Idrije. — Brenković iz Žusena.
Pri južnem kolodvoru: Lukas, Weiss z Dunaja. — Voit iz Koburga. — Brolet iz Gemone.

Umrli so v Ljubljani
18. junija: Reza Završan, natakarjeva hči, 9 mesecev, Karlovska cesta št. 24, za katarom na črevih.
V deželni bolnici:
17. junija: Marija Legat, sirota, 11 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.						
Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. junija	7. zjutraj	736.6 mm.	13.8° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	735.7 mm.	21.4° C	sl. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.8 mm.	15.6° C	sl. jz.	d. jas.	
Srednja temperatura 16.9°, za 1.6° pod normalom.						

Dunajska borza			
dne 19. junija t. l.			
(Izvirno telegrafično poročilo.)			
Papirna renta	gld. 83.65	—	gld. 88.50
Srebrna renta	89.40	—	89.05
Zlata renta	109.40	—	109.20
5% marčna renta	101.25	—	101.25
Akcije narodne banke	967. —	—	966. —
Kreditne akcije	302. —	—	302.30
London	117.15	—	117.10
Srebro	—	—	—
Napol.	9.32	—	9.31 1/2
C. kr. cekini	5.56	—	5.56
Nemške marke	57.57 1/2	—	57.57 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176	50
Ogerska zlata renta 4%	—	102	95
Ogerska papirna renta 5%	—	99	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	—
Rudolfove srečke	10	19	59
Akcije anglo-avstr. banke	120	151	30
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. v.	221	—	—

Najboljša
Brnska sukna
razpošilja po originalnih tovarniških cenah
tovarna finega sukna
SIEGEL-IMHOF
v Brnu.
Za elegantno pomladno in poletno moško obleko
zadosti je 1 odrezek v dolgoti 3.10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:
— gl. 4.50 iz navadne
— gl. 7.75 iz fine
— gl. 10.50 iz jako fine
— gl. 12.40 iz najfinejše
(129) pristne (37)
ovčje volne.
Nadalje so v največji izbiri: s svilno pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovec in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, predpisana sukna za gg. uradnike, blago iz sukancev za moške in dečke, ki se sme prati, pristna pique-gilet-bлага itd. itd.
Za dobro blago, natančno uzorec odgovorjajočo in točno dopošiljatev se jamči.
Uzorci zastoj i franko.

Glasovir
prav dobro ohranjen, pripraven za učenje, je na prodaj po zelo nizki ceni pri (492—3)
A. Rumpel-nu, Emonska cesta št. 6.

Risanje krojev
in merjenje ženskih oblek
po **zboljšanej Draždanskej metodi** se pri meni lahko in tako temeljito nauči, da se obleka prilaga vsacemu životu. Tukaj v Ljubljani se jih je že 36 pri meni učilo in so mi vse pritrdile, da so se zares v treh urah naučile.
Prosim, da se natančneje poizvê
v gostilni na Sv. Jakoba trgu h. št. 11.
Andrej Windisch,
(504) **ženski krojač.**
Učnina znaša 3 gld., za služkinje 2 gld.

V najem se daje
na 5 let:
1. **Prodajalnica** z vso pripravo in dvema magacinoma; 2. **pekarija** z orodjem in magacinom; 3. **stanovanje** v prvem nadstropju s petimi sobami in kuhinjo.
Vse je v novi hiši, torej v najboljšem stanju, na obljudenem ter za kupčijo ugodnem kraju.
Pogoji se izvedo pri lastniku **Henriku Kos-u** v Idriji. (494—2)

500 hektolitrov
Metliškega vina
se prodá.
Kaj več pove g. **J. J. Kantz** v Ljubljani, Rimska cesta št. 12. (482—4)

Na najnovejši in najboljši način
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.
Št. 4783. (487—3)

Razglas.
Izžrebane kranjske deželne obveznice, kakor tudi kuponi, se bodo tri mesece pred zapadlim rokom proti 4% eskomptni pristojbini, računjeni na dneve, izplačevale pri deželni blagajnici kranjski.
Deželni odbor kranjski
v Ljubljani, dne 3. junija 1890.

Žagna naprava
imajoča:
1 **parni stroj** s 45 konjskimi silami, ležeč, z napajalno sesalnico;
1 **parni kotel** z 1 bouilleur-om in postavno armaturo;
1 **ploščinast kamin** 20 m visokosti in 1.2 m premera;
15 **metrov transmisij** z gonilnimi krožci za 6 jednojnih žag z jarmom, v konstrukciji, ki je v tukajšnji deželi navadna;
2 **kompletne žlebove** za horizontalno gonjo jermenov, z železno in kamnito podstavo;
prodá se po ceni skupno, oziroma tudi **posamične sestavine**. — Kaj več pove
vojvode Auersperga gozdni urad v Kočevji.
(483—3)

Štajersko deželno zdravišče.
Rogatec-Slatina.
Južne železnice postaja Polčane.
Sezona: od 1. maja do 30. septembra.
Pitna, kopalna, mrzlovodna in mlečna zdravljenja itd.
Brošure in prospekte pošlje zastoj ravateljstvo.
Tempeljski in Styria-vrelec
vedno sveža napolnitev,
staropreverjena glavbarskosolska slatina proti zboljenju prebavil in prijetno osvežujoča pijača. (290—6)
Dobi se pri slatinskej upravi, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah ter v deželni hiši v Gradcu.